

บนเครื่องบินการบินไทยไปขอนแก่น เข้าวันที่ ๒๒ ส.ค. ๕๖ ผมอ่าน นสพ. The Wall Street Journal ฉบับวันที่ ๒๒ ส.ค. ๕๖ ซึ่งข่าวเด่นที่สุดที่หน้า ๑ คือ [Media Savvy Is Bo's Wild Card at Trial](#)

ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับนักการเมืองดาวเด่นของจีน นายโบซิหลาย โดนจับและขึ้นศาลในคดีคอร์รัปชัน

ดีที่ นสพ. ฝรั่งเศสลงชื่อผู้เขียนบทความด้วย บทความนี้คนเขียนชื่อ Jeremy Page ในขณะที่ นสพ. ไทยมักปกปิดผู้เขียนข่าว ดังกรณีที่ตัวผมเองโดนไทยรัฐเขียนข่าวที่ผู้เขียนนั่งเทียนเขียนเล่นงาน ๕ วัน เมื่อขอยุ้กับบรรณาธิการและให้ข้อมูล โดยผมขอให้ผู้เขียนข่าวร่วมคุยด้วย เขาบอกว่าเขาไม่มีนโยบายให้ผู้เขียนข่าวเผยตัว

บทความเกี่ยวกับคดีนายโบซิหลายบทความนี้ผมอ่านระหว่างบรรทัดว่า ผู้เขียนเขียนด้วยมุมมองให้คนคิดว่า เป็นเรื่องการต่อสู้แย่งอำนาจกันทางการเมือง ไม่ได้มองเน้นที่ประเด็นคอร์รัปชันว่าเป็นอย่างไร ผมไม่แน่ใจว่าเป็นส่วนหนึ่งของการที่ฝรั่ง พยายามบั่นทอนชื่อเสียงของประเทศจีนหรือไม่

บทความชี้ว่า นายโบซิหลายมีความสามารถในการใช้สื่อ ปลุกปั่นมวลชน หรือสร้างภาพให้แก่ตนเอง โดยที่ระหว่างการพิจารณาในศาลตนเองจะทำได้ไม่มาก เพราะทางการจีนคุมเข้ม แต่เขาอาจใช้ญาติพี่น้อง หรือพรรคพวกที่มีอยู่มาก เป็นผู้ทำ

เรื่องที่ซับซ้อนแบบนี้ ผมอ่าน นสพ. แบบฟังหูไว้หู และตระหนักว่าวงการ นสพ. ยึดหลักขายข่าว จริงเท็จค่อยว่ากันทีหลัง มีข่าวก็เขียนไปก่อน เพื่อให้ขายได้ ไม่แคร์ว่าหากเป็นข่าวเท็จจะสร้างความเสียหายให้คนในข่าว คือวงการสื่อมีจริยธรรมในระดับนี้ โดยผมพบกับตัวเองกรณีไทยรัฐเมื่อราวๆ ปี ๒๕๓๘ ที่เป็นจริยธรรมที่ต่ำกว่านั้น คือนั่งเทียนเขียนคำที่เดียว

โปรดอ่าน [ข่าวนี้นี้](#) จะเห็นว่า วงการสื่อตกเป็นเหยื่อของธนาธิปไตยอย่างไร

วิจารย์ พานิช

๒๓ ส.ค. ๕๖

ชีวิตที่พอเพียง : ๑๙๙๘. “อ่าน” หนังสือพิมพ์

เขียนโดย วิจารย์ พานิช

วันเสาร์ที่ 21 กันยายน 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 21 กันยายน 2013 เวลา 11:02 น.

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)